

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolyási Református Egyházközség értesítő lapja 9. évf. 2012/3

Karácsonyi körlevél

„Ez nagy léssen, és a Magasságos Fiának hivattatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét;” (Lk 1,32)

Kedves Testvéreink az Úr Jézus Krisztusban! A karácsony ünnepe ismét nagyon gyorsan elérkezett. Ez egy olyan időszak, amikor talán a legnagyobb rohanásba kezdünk, mert mindent be akarunk biztosítani erre a néhány napra. De mindemellett szinte kivétel nélkül mindenkit áthat a békességre, a nyugalomra, a melegségre való vágyakozás. Ez mutatkozik meg abban a szép törekvésben is, hogy a legtöbb ember igyekszik segíteni azokon, akik segítséget szenvednek és rászorulnak a támogatásra.

Mindezt átérezve sokan feltették már azt a kérdést, hogy mi módon kell valójában ünnepelnünk? Tulajdonképpen ez a kérdés egy komoly létkérdéssé válik nemcsak amiatt, mert évente ünnepeljük a karácsonyt, hanem azért is, mert a feltett kérdés mögött meg-

húzódik a valódi vágy egy nyugodt, biztonságos, a felesleges terhektől és veszélyektől mentes életre.

Mint református keresztyének, akik gyülekezetekbe és egyházba tömörülve próbáljuk élni életünket, sok kritikának vagyunk kitéve amiatt, hogy nem tudunk igazán a világ sójává és világosságává lenni. A világ ugyanis tőlünk várja az útmutatást sokféle kérdésben, azt a töltetet, amely – úgy gondolják – hiányzik az ünneplésünkből, amely szükséges az életünkhöz, a mindennapokhoz.

Részben igazuk is van! Reánk ugyanis nagyon sok bízott, hisz Jézus a missziói parancsban arra szólít fel, hogy tegyünk tanítványokká minden népeket, mennybenetele előtt pedig azt mondja a tanítványoknak, hogy legyenek tanúi a föld végső határáig.

Aki felősséggel hordozza ezt a megbízást, az tudja nagyon jól, hogy ennek a világnak Jézusra van szüksége, akiről Gábel angyal Máriának azt mondta, hogy „...a

Magasságos Fiának hivattatik; és neki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának a királyi székét”.

Ezekben a napokban a szokottnál bizonyára többen lépik át templomaink küszöbét. Ezért legyen jelen karácsonykor nemcsak igehirdéseinkben, hanem minden egyéb megnyilvánulásunkban az az indulat, amivel a Magasságos Isten Fiáról szeretnénk bizonyoságot tenni.

Mert a megszületett Úr Jézus a karácsonyi ünneplésünk lényege. Őt ünnepeljük, Neki zengjen ajkunkon a dicséret, neki adjunk hálát. Ő az, Aki Igéje és Szentlelke által rá tud világítani életünk sötét foltjaira és meg tudja mutatni, hogy miben van emberlétünk értelme, s feltárja előttünk a jövődő nagy titkát.

S ha mi hűségesen hirdetjük, hogy Neki adatott minden hatalom mennyen és földön és az Ő királyi szé-

ke örökké megáll, így a karácsonyi életkérdésből egy egész életet megváltoztató történés lehet.

Ezért ne csak a karácsony ünnepén, hanem a lassan elmúló polgári esztendő utolsó napjaiban és az elkövetkező esztendőben is hirdessük Őt nyitott szívvel, szeretetből fakadó cselekedetekkel és étellel, mert Ő szükséges a világ életéhez. Maradjunk mindannyian hűségesek elhívásunkhoz, református keresztyén szolgálatunkhoz.

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinatának lelkészi és világi elnökeként ezzel kívánunk mindenkinek áldott karácsonyt és boldog újesztendőt.

Atyafiságos köszöntéssel

Mgr. Fekete Vince, főgondnok

Mgr. Fazekas László, püspök

2012. november 11-én testvérgyülekezeti találkozóra került sor. Az idén a váci gyülekezet jött Ipolyságra Fónagy Miklós vezetésével. Igehirdetésében a szolgálatról szólt a Fil. 2,5-11 és a Márk 10,42-45 alapján. A lelki táplálék után szeretetvendégségre hívtuk a váci testvéreket ahol a testi táplálék mellett mélyülhettek a barátságok is.

Gyülekezeti alkalmaink

- » Istentisztelet minden vasárnap 11.00 órai kezdettel.
- » Ifjúsági istentisztelet minden hónap második vasárnapján 11.00 órai kezdettel.
- » Imaóra minden vasárnap 15.00 órakor a parókián.
- » Bibliaóra csütörtökönként 17.00-tól a parókián.
- » Agapé bibliaóra minden hónap második csütörtökjén 17.00 órától a parókián. (Rövidebb és beszélgetéssel egybekötött bibliaóra.)
- » KT szerdánként
- » Hittanok:

Szerda:	08.50 Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola (1) 14.30 KT a parókián. (4)
Csütörtök:	12.35 Pongrácz Lajos Alapiskola (5)
Péntek:	08.50 Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola (2) 12.10 Ipolyszakállos (6) (A zárójelben a hittanra járó gyermekek száma található.)

Ünnepi alkalmaink

- ☛ 2012. december 23-án, 16.00 órakor MIKOLAI BETLEHEMI JÁTÉKOK A „Fiesta” Színháza örökös tagjai, egyetemista, főiskolás és gimnazista színjátszói, a nagybörzsönyi Páva Kör, és a vámosmikolai Körzeti Általános Iskola kisdíákjai eladásában
- ☛ 2012. december 24-én, 15.00 órakor ünnepi istentisztelet a gyermekek szereplésével. Főpróba 14.00 órakor a parókián.
- ☛ 2012. december 25-én, 11.00 órakor ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással egybekötve.
- ☛ 2012. december 26-án, 11.00 órakor ünnepi istentisztelet
- ☛ 2012. december 31-én, 19.00 órától gyülekezeti szilveszter a parókián kb. 21.00 óráig.
- ☛ 2013. január 1-én, 11.00 órakor újévi istentisztelet.

Anyu meghalt!

Január 10., reggel 9.30. Rekedten, kapkodva koppantak a szavak: Anyu meghalt, majd hívlak. Nem szóltam, nem is kellett. A süket telefonnal a kezemben egyedül maradtam a hír rettenetes, vállakat roppantó súlyával. Hallottam, lassan megértettem. A torkom összeszorult, a vér dobogott a fülemben és lassan folyni kezdett a könnyem, oldva a torkom szorítását. Magamat sirattam. Valaki elment, örökre lezárva azt az utat, azt a lehetőséget, hogy pótoljam az ellene elkövetett hiányosságokat, elmaradt beszélgetéseket. Nem fogunk többet találkozni, már nem tudom neki sürgető hangon bizonygatni, hogy az Úrra van szüksége. Valamikor találkozott az Úr Jézussal, talán egy kicsit bele is nézett a keskeny út kanyarba, de másképpen döntött. Vonzotta a világ. Csinos és szép volt, tele energiával kezdett bele egy embert szétmorzsoló, halálos játékba. Mindig sikerült mindent megoldania, magabiztos volt, és fölényes: az ÉLET-et nem úgy kell élni, ahogy mi tesszük! Annyi jóból kimaradunk! Szerettem és szántam, aggódtam Érte, és féltettem. Ne-

hogy MINDENT elveszítsen ebben a halálos táncban. Hiszen táncpartnere a Gonosz, aki kaján vigyorral lép át áldozatán. Pár évvel ezelőtt meghökkenett a diagnózis: rák. Akkor dobogó szívvel álltam az ágya mellett, hátha... Hátha meglátja addigi életének minden kudarcát. Hiszen akkor már megfakult a szépsége, a dicsőség glóriája is lehullt. Aztán meggyógyult. Büszke volt magára, legyőzte a halált. Nem mertem a szemébe mondani, hogy “csak egy időre” és hogy ezt az időt már ne tékozzolja el! Hiszen a születés pillanatában elindulunk a halál felé. Nincs korhoz kötve, lehet újszülött, vagy kisgyerek, ereje teljében lévő fiatal, nagy tenni akarással fűtött középkorú ember. Nem tudhatjuk. Ezért kell szakadatlanul bizonytságot tenni az életünkkel. Nem csak beszélni, ÉLNI!!! Aszisi Ferenc mondta: “élj az Úrral 24 órán keresztül, és néha mondj egy mondatot!” Hogy a körülöttünk élők élhessenek! 2003. őszén ismét beteg lett. A rák kitartóan végezte pusztító munkáját. Rettenetes harc kezdődött. Nem akart meghalni, gyűlölt mindent és mindenkit. Ordított Istennel, hogy “úgyis tudom, hogy meg akarsz törni!” Én is tudtam. De csak néztem lázadását és sírtam, ilyen testi - lelki gyötrelem

láttán. Nem engedte, hogy megöleljem, hogy “csak úgy “ szeressem, csendben. Hogy odaszerethessem az Úr tenyerébe. Imaharc kezdődött: tudtam, hogy sokan hordozzák csendességeikben ismeretlenül is. Szinte a fél világ: Amerikától Ausztráliáig, és a körülöttünk lévő testvérek serege. Gyakran kérdeztek az állapotáról, nem voltak jó híreim sem testi, sem lelki javulásáról. Éjszaka ha felébredtem, vagy reggelente az első gondolatom is Ő volt. Tudtam, hogy az Úr meg tudná gyógyítani, pár évvel ezelőtt is megtette. De már csak azért könnyörögtem, hogy ÉLETRE haljon meg! Sokszor tehetetlenül nézi végig az ember szerettei rohanását a kárhozat felé, kezeinket tördelve, kétségbeesetten akarjuk megóvni őket nehezektől, nyomorúságoktól, kudarcoktól, talmi csillogástól. Aztán már csak azért fohászkodunk, hogy “ Uram, ha lehetséges, ne kelljen nagy mélységet megjárnia.” De van akinek kell, ez szükséges, mert nem kell neki az Atya szeretete. Nem érdekli, hogy várja, hogy életre hívja, hogy értelmet, bölcsességet adna ehhez a földi élethez. Hit nélkül nem tudjuk megtanítani élni a gyerekeinket, a ránk bízottakat, hiszen azt teszik, amit látnak.

Tönkre tesszük Őket! Hogy van merszünk ilyen hatalmas labirintusba, mint a földi élet, Vezető nélkül elindulni? Hiszen mindenről kiderül, hogy értéktelen szemét és mindenki elmegy mellőlünk. Veszendő dolgokba kapaszkodunk, és halandó emberekbe, ami nem tart meg, és ami megtarthatna abba nem, pedig Ő a Mindenható Isten, az Atyánk! A tüdejét egyre jobban birtokba vette a gyilkos kór, és győzött... Akkor... 2004. január 10-én. A harc véget ért. Békesség lett a szívemben. A könnyem folyt, de a lelkem megnyugodott. Az itt maradtokért kell most már könnyörögni, hogy hamarabb megtalálják az Úr kegyelmét, hogy ne üres kézzel kelljen átmenni Isten országába. Egyetlen olyan ember se legyen a közeli és távoli ismerőseink, rokonaink között, aki lehet, hogy találkozik az Úr Jézussal, de elmegy mellette s MINDENT! elveszíthet! Itt a földi létben nem lettünk testvérek, de bízom benne, hogy mielőtt a küszöböt átlépte, az utolsó pillanatban átölelhette az Isten, kárpótolva az én elmaradt ölelésemért.

Györfi Mihályné

VILÁGVÉGE 2012 -BEN?

2012. DECEMBER 21. A VILÁGVÉGE

Amióta világ a világ mindig voltak időszakok amikor az emberek a világvégét várták. Az emberek várták 1000-ben is meg 2000-ben is. De 1914 is

egy köztudatban lévő dátum, most pedig 2012 december 21-e, a maja naptár-ra alapozva. A tömeghatás (Vagy tudatlanság?) sok keresztyén embert is elbizonytalanít. Mint bármilyen más problémánál is, nekünk keresztyéneknek elsődlegesen Urunk szavaira kell figyelnünk. Ő nem hagyott minket tudatlanul ebben a témában sem. Nézzük hát mit mond a Biblia a világvégéről.

Először is Jézus nem akarta, hogy találgassanak az emberek. Nyilván meg is mondta, hogy ezt ember nem tudhatja, de még az ég angyalai sem, sőt Ő maga sem tudja csak az Atya: *“Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja: sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül.”* Máté 24,36 Pál apostol hozzáteszi, hogy úgy fog eljönni, hogy senki nem számít rá: *“...mert ti magatok is jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondják: Békesség és biztonság, akkor tör rájuk hirtelen a végső romlás...”* 1 Thessz. 5,2 A Biblia arról is tudósít, hogy mi fog akkor történni: *„De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek.”* 2 Péter 3,10 Ezt több más ige is alátámasztja: *„...hogyan hosszú ideig éljétek, és éljenek fiaitok is azon a földön, amelyről megesküdött az Úr atyáitoknak, hogy nekik adja, amíg csak ég lesz a föld fölött.”* 5 Mózes 11,21 és *„Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az egek tartóerői megrendülnek.”* Lukács 21,26 *„...a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóerői megrendülnek,„* Márk 13,25 Felvetődik a kérdés: Mi lesz a hívő emberekkel? Olyan kegyetlen lenne Isten, hogy az Övéit is elpusztítja? Hát, nem egészen. Mi már akkor nem leszünk itt. Ha kíváncsi vagy rá mi is fog történni, és hol lesznek a hívő emberek olvasd el a Bibliából: Márk 13,21-37; Máté 24,27-31; Lukács 17,23-27; Lukács 21,25-31. Összegzésül „ama nap” bármikor eljöhét. A Biblia minket éberségre int, hogy bármikor jön is el, készen találjon bennünket a mi Urunk, mint jó és hű szolgáit. (V.ö. Máté 24,42-51)

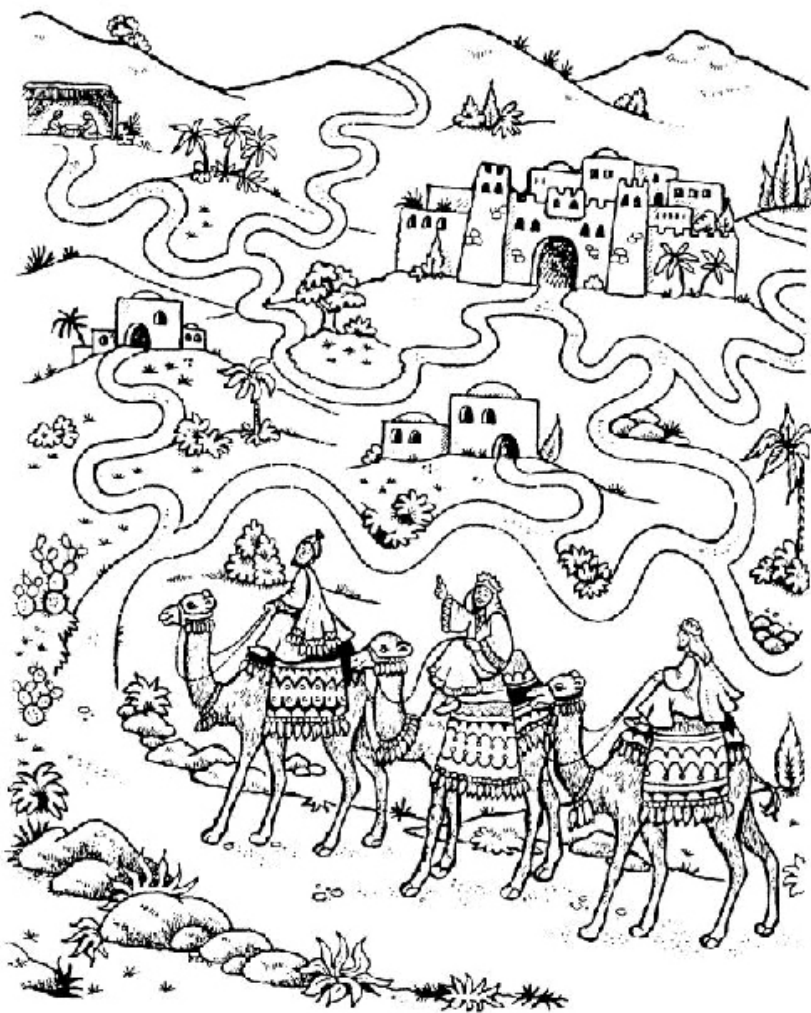

Gyerekeknek

Három bölcs jön messze napkeletről,
meglettek már sok napi utat,
az égen egy fényes csillag kelt föl,
amely nekik útirányt mutat.

Te megmutatod merre tartanak,
hogy az Úr Jézust megtalálják,
s átadva neki ajándékukat,
Őt földre borulva imádják?

A napkeleti bölcsek

A szívem mindig nem boldog,
de ha Te igédet olvasom
mindjárt felragyog és erőt kapok.
Sasszárnyakat amit a hitemért
és szeretetemért Tőled kapok!

Köszönöm Uram, hogy szeretsz,
és én is szeretlek Téged,
noha testem beteg, de Tebenned
van reménységem, hitem
és mindenem. Köszönöm Istenem!

Saagi Števcát István, 2012.11.25.

TÁMOGATÓINK

2012. október 16-a és 2012. december 18-e között a következő adományok érkeztek gyülekezeti központunk támogatására:

Magánszemélyektől: 9 személytől összesen 635 €.

Szervezetektől: Ipolyság város 3000 €, Stichting Hulp Oost-Europa összesen: 270 €.

Magukat megnevezni nem kívánóktól: 4 adakozótól összesen 330 €.

Téglajegy megvételével 1 adakozó támogatott 10 € értékben.

Isten áldja meg a jókedvű adakozókat.

Az Ipolysági Református Egyházközség folyószámlája: 0028611663/0900 Adományait, illetve az egyházfenntartási járulékot az istentiszteleti alkalmak előtt vagy a fenti számlaszámra juttathatják el.

Cím: Izsmán Jónás - Lelkészi Hivatal, ul. Zsigmonda Móricza; 936 01 Šahy;
Tel.: 0904-941-236 email: izsmanjonas@gmail.com web: ipolysag.try.hu